

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.539 van 25 maart 2003
in de zaak A. 99.555/XIV-1503.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat S. VAN ROSSEM,
 kantoor houdende te 2600 BERCHEM,
 Bindstraat 6

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Sri Lankaanse nationaliteit, op 18 januari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 december 2000 tot weigering van toegang tot het grondgebied met terugdrijving;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 6 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 1 december 2000 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat op 4 december 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van toegang tot het grondgebied met teruggedrijving; dat op 20 december 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt luidt:

“Betrokkene werd verhoord op 13 december 2000 in het Transitcentrum 127, bijgestaan door een tolk, die de taal Tamil machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. Van Rossem.

Betrokkene verklaart de Srilankaanse nationaliteit te bezitten, een Tamil te zijn uit Mannar. Het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) zou sinds 1990 aan betrokkene gebrraagd hebben om lid te worden. Door te vertellen dat hij student was, zou hij aan het LTTE ontsnapt zijn. Betrokkene verklaart in 1995 zijn studies beëindigd te hebben. Het LTTE zou hem dan opnieuw gevraagd hebben mee te werken. In 1997 zou hij bunkers gemaakt hebben in Adampan en zou hij ook training gekregen hebben van het LTTE om lid te worden van de ‘assistant group’ (die groep zou voor voedselbedeling zorgen onder de vechtende LTTE-leden en zou de wacht houden in een ‘centrepunt’ om elke beweging van het leger te controleren). Ook betrokkene zou voedsel bedield hebben en zou in zo’n centrepunt gezeten hebben. Ondertussen zou hij nog altijd meegewerkt hebben met de bouw van bunkers, en dit tot augustus 2000. In september 2000 zouden betrokkene en zijn moeder clandestien naar het door het leger gecontroleerde deel zijn gereisd. Bij het verlaten van de boot zouden ze door het leger gearresteerd zijn. Betrokkene zou verdacht zijn van LTTE-lidmaatschap. Een vriend van zijn vader, P. zou via een brief van de Girama Sevakar beiden vrijgekregen hebben. Hij zou hen ook opgenomen hebben in huis. Betrokkene zou daar ook meerdere keren meegenomen zijn door PLOTE en TELO (People’s Liberation Organisation of Tamil Eelam Liberation Orginasation) die samenwerken met het leger tegen het LTTE. Met de hulp van P. zou hij telkens vrijgekomen zijn. Omdat P. niet meer tussenbeide kon komen, zou betrokkene oom Y. geld bijeengezocht hebben om Rajah (een agent) te betalen die ervoor kon zorgen dat betrokkene het land kon verlaten. Op 10 november 2000 zouden betrokkene en zijn moeder met de bus naar Colombo zijn gereisd. Ze zouden er in een hotel gelogeed hebben en op 15 november 2000 zou betrokkene daar door de politie gearresteerd zijn op verdenking van LTTE-lidmaatschap. Op 16 november 2000 zou hij in Weligada Prison ondergebracht zijn. R. zou een advocaat geregeld hebben en die zou ervoor gezorgd hebben dat betrokkene op 20 november 2000 vrijgelaten werd. Op 29 november 2000 zou betrokkene Sri Lanka verlaten hebben om via verschillende tussenlandingen in Afrikaanse landen op 1 december 2000 in België aan te komen.

Er dient aangestipt te worden dat er tegenstrijdigheden opduiken tussen betrokkenes verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en die bij het Commissariaat-generaal. Betrokkene beweert bij de Dienst Vreemdelingenzaken steeds uit handen gebleven te zijn van het LTTE. Bij het Commissariaat-generaal vermeldt hij echter dat hij sinds 1996 voor het LTTE werkte. Hij verklaart deelgenomen te hebben aan een training, bunkers gebouwd te hebben op verschillende plaatsen en lid te zijn geweest van een ‘assistant group’. Betrokkene verklaart dat

dit tussen 1996 en 2000 gebeurde. Bovengaande tegenstrijdigheid is dusdanig flagrant dat ze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van betrokkene's relaas.

Verder ontkende betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken ooit door het Srilankaanse leger te zijn opgepakt of lastiggevallen (zie negatief antwoord op vraag 44). Bij het commissariaat-generaal daarentegen meldt betrokkene twee arrestaties. Hij zegt samen met zijn moeder opgepakt te zijn in september 2000 in het door het leger gecontroleerde deel van Mannar. Door toedoen van P. zouden ze zijn vrijgekomen. Volgens betrokkene werd hij op 15 november 2000 in Colombo een tweede keer opgesloten. Deze vergetelheid is in het kader van betrokkene's vertrek uit Sri Lanka. Uit bovengaande opmerkingen blijkt dat de geloofwaardigheid van betrokkene's verhaal in het gedrang komt.

Tenslotte dient aangestipt dat betrokkene niet in het bezit was van enig reis- of identiteitsdocument waardoor de beweerde identiteit en reisweg niet kunnen worden geverifieerd.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem de toegang tot het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de weigering tot toegang besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 4 december 2000.

De Commissaris-generaal meent evenwel dat, gezien de toestand in diens land van oorsprong, het in huidige omstandigheden niet aangewezen is, dat betrokkene naar Sri Lanka zou worden teruggeleid.”.

2. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste onderdeel van het enige middel de schending aanvoert van de zorgvuldigheidsplicht en het evenredigheidsprincipe als beginselen van behoorlijk bestuur; dat zij in een tweede onderdeel een gebrek in de motivering opwerpt; dat de verzoekende partij erop wijst dat ze op de dienst Vreemdelingenzaken te weinig tijd kreeg om haar motieven uiteen te zetten; dat de bestreden beslissing gesteund is op “niet doorslaggevende feiten” en op zogenaamde tegenstrijdigheden betreffende de vraag sedert wanneer de verzoekende partij in dienst van het LTTE was en betreffende de opsluiting van de verzoekende partij; dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de huidige reële gevaarlijke situatie in Sri Lanka en daardoor niet de nodige voorzichtigheid aan de dag heeft gelegd;

Overwegende dat de verzoekende partij met de verwijzing naar slechte verhooromstandigheden bij de dienst Vreemdelingenzaken geen afdoende verklaring geeft voor het feit dat zij op dezelfde vragen bij de dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal onmiskenbaar verschillende antwoorden heeft gegeven; dat de vragen over de gedwongen dienst voor het LTTE en de opsluiting door leger of politie de kern van het vluchtmotief raken en niet als “niet doorslaggevende feiten” kunnen worden gekwalificeerd; dat de verzoekende partij op zeer algemene wijze naar de evolutie van de toestand op Sri Lanka verwijst, zonder dit te onderbouwen of op haar eigen situatie te betrekken; dat de verzoekende partij niet aantoont dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige, op kennelijk onredelijke wijze of op grond van onjuiste feiten is genomen; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronde middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van

artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig maart tweeduizend en drie, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

C. ADAMS.